

Fernando Barbeito

entrevista

D. Iñaki Urdangarín

Jugador del FC Barcelona i de la Selecció Espanyola d'Handbol

A punt de començar aquesta entrevista, em vénen a la memòria situacions i moments viscuts des de fa gairebé vint anys, els que fa que conec Iñaki. Són molts anys jugant enfrontats, jugant junts al FC Barcelona i coincidint en totes les categories de l'equip nacional.

Iñaki Urdangarín té el millor palmarès esportiu de la història de l'handbol. Ha estat present en gairebé tots els èxits tant del seu club com de la selecció espanyola.

En un moment en el qual, després del seu feliç matrimoni amb SAR la infanta Doña Cristina, moltes persones pretenen explicar-nos la seva vida privada, em preparo els papers per introduir-me durant uns minuts en el món periodístic i presentar un gran esportista i, sobretot, un gran professional.

Fernando Barbeito *Quina importància creus que tenen l'esport i l'educació física en la formació d'una persona?*

Iñaki Urdangarín Com que sempre he estat immers en el món de l'esport, crec que és totalment positiu per a la formació humana. No vull dir que l'esport d'alt nivell sigui imprescindible en el procés formatiu d'una persona, però no tinc cap dubte que la meua actitud davant la vida ha estat condicionada per la pràctica esportiva i la convivència amb un gran nombre d'esportistes. L'esport m'ha donat maduresa, disciplina, haver de prendre decisions... valors molt necessaris per a la vida.

F.B. *En la teua família s'ha viscut l'ambient de l'INEF intensament; dos dels teus germans el van estudiar a Catalunya, un ha estat director de l'IVEF de Vitòria i la teua germana hi fa classes. Notes diferències importants entre aquests centres?*

I.U. Estic convençut que depèn molt del suport que rep el centre per part de les institucions de cada ciutat. No hi ha cap dubte que a Barcelona i Madrid, com que són grans ciutats, calen més infraestructures i instal·lacions. De totes maneres, a casa meua no he sentit comentaris pel que fa al cas ni he notat grans diferències entre els diversos INEF.

F.B. *Quins records tens del teu pas per la Residència Blume de Barcelona?*

I.U. Durant diversos anys vaig coincidir amb una generació de grans esportistes, que, a més a més, havien creat un grup humà impressionant. Tinc un agradable record d'aquella època, que continua viu gràcies al fet que encara ens veiem, tant en competicions com en altres ambients. Crec que en aquell moment es van formar uns esportistes que més tard han arribat al punt més alt de l'esport mundial.

M'agradaria destacar el bon tracte que vaig rebre de part de tot el personal de la Residència durant els meus primers anys fora de casa.

F.B. *Segons la resposta anterior es dedueix que estàs a favor de l'existència i del suport per part de les institucions a aquest tipus de residències i centres?*

I.U. Actualment és diferent. Ara s'aposta més per esportistes més joves, per la base, així com pels esports col·lectius i es traslladen molts esportistes al CAR de Sant Cugat. Sé que tant les Residències Blume com el CAR tenen el suport de les institucions, però cal deixar passar el temps per veure si s'aconsegueixen els resultats que actualment assoleixen els equips de waterpolo, handbol, tennis, vela...

F.B. *Fa dotze anys que ets un esportista d'elit. Si haguessis de deixar l'esport, què diries que t'ha aportat?*

I.U. L'esport practicat al més alt nivell no té res a veure amb totes les activitats amateurs. Crec que he aconseguit una manera de pensar i de viure, una maduresa (aspectes que crec que puc valorar personalment), així com un entorn d'amics i coneguts, salut i, sobretot, fer feliç la meua família.

F.B. *Molt breument ens pots dir què és el millor i el pitjor de l'esport d'elit?*

I.U. Com a millor esmentaria la sensació de guanyar i el moviment olímpic.

El pitjor és, sens dubte, el problema del dopatge i les influències externes que intenten controlar negativament l'esport.

F.B. *Has jugat en dues olimpíades i aspire a participar en una tercera. Tan diferent i especial és viure el moment olímpic?*

I.U. Els èxits del teu club són molt importants ja que s'està tot un any treballant per aconseguir uns objectius, però el moviment olímpic significa molt més; tot un país darrere d'un grup de jugadors, el ressò social que això suposa, l'orgull de defensar el teu país, la satisfacció personal de participar... Crec que l'èxit olímpic és arribar al punt més alt i, personalment, el moment més important de la meua carrera esportiva ha estat pujar al pòdium per rebre una medalla olímpica, sense menystenir els èxits aconseguits amb el club i amb l'equip nacional.

F.B. *Com veus el futur de l'esport espanyol en general?*

I.U. L'esport està present a tota la societat espanyola. En els últims vuit o deu anys el creixement de l'esport ha estat espectacular. Aquest creixement ha generat unes possibilitats enormes de publicitat per a les empreses, que al mateix temps, es reflecteix en les millores d'instal·lacions, ajudes, mitjans per entrenar... Cada comunitat autònoma treballa dintre d'uns límits marcats, i estic segur que els polítics també ho fan, amb la voluntat d'aconseguir el millor per a l'esport espanyol.

No conec el cas de totes les federacions, però crec que treballen en una bona línia per a les futures generacions.

F.B. *Tant la teua dona com tu, heu expressat molt sovint el vostre suport a les persones amb minusvalidesa física o psíquica.*

I.U. Evidentment que sí. Aquestes persones poden ser esportistes en el sentit literal de la paraula. És molt important que s'hagin creat esports a la mida de les seves possibilitats. La gent que desconeix aquest món no sap la felicitat que es reflecteix en els rostres en practicar aquestes activitats físiques, amb el suport dels organismes internacionals més importants d'arreu del món. Els treballs que fan les associacions són molt importants i haurien de ser més reconeguts, ja que la recompensa és incalculable.

F.B. *Algun dia arribarà el moment que t'hauràs de retirar. Personalment crec que serà una gran pèrdua per a l'handbol i per a l'esport en general. Veus el teu futur lligat d'alguna manera al teu esport, a un altre esport o a l'esport en general?*

I.U. La retirada és un moment que ens arriba a tots els esportistes i hem de ser-ne conscients. Estic segur que seguiré de prop l'handbol, i m'agradaria, no sé amb quina mesura ni on, aportar a l'esport treball i millores, si les meves possibilitats i el temps m'ho permeten. M'agradaria tenir a prop l'esport, perquè ha estat tota la meua vida.

F.B. *Estic segur que ho intentaràs. Gràcies, Iñaki.*